

Nd.

254. Frumvarp til laga

[149. mál]

um breyting á lögum nr. 59 28. maí 1969, um tollheimtu og tolleftirlit.

(Lagt fyrir Alþingi á 90. löggjafarþingi, 1969—70.)

1. gr.

58. og 59. grein laganna verði dregnar saman í eina grein, er verði 58. gr., svo hljóðandi:

Útflytjendur skulu afhenda tollstjóra eða umboðsmanni hans í því umdæmi, sem vara er tekin í far það, sem flytja á hana til útlanda, skýrslu um vöruna, ásamt samriti af farmskírteini, útflutningsleyfi og matsvottorði, þar sem þess er krafizt, svo og sölureikningum um vöruna.

Setja má í reglugerð nánari ákvæði um gerð skjala þessara og hverra skjala og skilríkja er annars krafizt varðandi útflutningsvöru. Í reglugerð má enn fremur kveða svo á, að útflutningsskýrsla og útflutningsskilríki skuli afhent áður en vara er flutt í far og svo tímanlega, að áður geti farið fram rannsókn á henni.

Skýrslu um afla íslenzkra veiðiskipa, sem flytja sjálf út eigin veiði til sölu á erlendum markaði, skal skipstjóri gefa á fyrstu höfn, sem skipið tekur hér á landi á leið sinni frá útlöndum, eða — ef skipið tekur ekki höfn, áður en það flytur aftur afla á erlendan markað — þegar það næst leitar hafnar hér á landi. Taki veiðiskipið ekki fyrstu höfn á þeim stað, þar sem það er gert út, ber að senda skýrslu þessa tollstjóra útgerðarstaðar skipsins.

Greiða skal útflutningsgjöld og fullnægja útflutningsskilyrðum í því umdæmi, sem útflutningsvara er flutt í far það, sem flytja á vöruna til útlanda.

Fjármálaráðuneytið getur með reglugerð eða fyrirmælum í öðru formi vikið frá ákvæðum 4. mgr. þessarar greinar.

2. gr.

Eftir 58. grein laganna komi ný grein, er verði 59. grein, svo hljóðandi:

Gerist Ísland aðili að milliríkjasamningi, sem kveður á um tollalækkanir eða aðra tilhliðrun fyrir íslenzkar útflutningsvörur við tollafgreiðslu í viðkomandi landi eða löndum, og að vörunum skuli fylgja skilríki um uppruna, tollendurgreiðslur o. fl., er það skylda tollyfirvalda, sé fram á það farið, að veita aðstoð um upplýsingar, vottorðagjöf og þess háttar.

Öll skjöl og vottorð um uppruna vöru, tollendurgreiðslur af þeim o. fl. skv. 1. málsg. þessarar greinar skulu vera að formi og frágangi eins og ákveðið verður af ráðherra.

Fjármálaráðherra getur með nánar ákveðnum skilyrðum veitt aðilum, sem þess óska, leyfi til að gefa út sum eða öll þau skjöl og vottorð, sem fjallað er um í 1. mgr.

Nú óskar aðildarríki að milliríkjasamningi skv. 1. mgr. að sannreyna sannleiksgildi skjala eða vottorða um uppruna, tollendurgreiðslur o. s. frv., um útfluttar vörur, sem fluttar eru til viðkomandi landa, eða nauðsynlegt telst af öðrum ástæðum að framkvæma slíka rannsókn, og getur tollyfirvald þá krafizt atvinnurekanda og aðra, sem hlut eiga að máli, um upplýsingar um atriði, sem þýðingu hafa fyrir rannsóknina, og getur eftir atvikum látið rannsaka atvinnuhúsnæði, reikningshald og bréfavíðskipti nefndra aðila.

Fjármálaráðherra er heimilt að setja nánari reglur um ákvæði 1. og 4. mgr. þessarar greinar.

Fjármálaráðherra getur skv. nánari ákvæðum löggilt innlend samtök til að gefa út ábyrgðarskjöl (carneter), sem ábyrgjast gagnvart yfirvöldum í öðrum ríkjum greiðslu gjalda af vörum, sem fluttar eru út héðan til tímabundinna nota eða til gegnumflutnings í því ríki, þegar um er að ræða útflutningsvörur, sem lúta sérstakri meðferð, samkvæmt milliríkjasamningi, sem Ísland er aðili að.

3. gr.

Aftan við 3. málsg. 63. gr. laganna komi tvær nýjar málsgreinar, 4. og 5. mgr., svo hljóðandi:

Það varðar sektum, svo og varðhaldi eða fangelsi, ef miklar sakir eru, að láta í té eða valda því, að látin séu í té skjöl eða vottorð, sem eru röng í mikilvægum atriðum um uppruna íslenzkrar útflutningsvöru eða önnur atriði um hana, sem eiga að tryggja, að varan njóti friðinda við innflutning í annað ríki eða skoðist hæf til svæðistollmeðferðar þar, vegna milliríkjasamninga. Þó má falla frá málsókn, ef sá, sem misgert er við, hefur ekki krafizt hennar eða málsókn reynist ekki réttmæt á grundvelli þeirra sönnunargagna, sem fyrir liggja.

Nú hefur fjármálaráðherra veitt einstaklingi, félagi eða stofnun leyfi til að gefa út skjöl þau og vottorð, sem nefnd eru í næstu mgr. hér að framan, sbr. 3. mgr. 59. gr. laganna, en ekki verður sannað, hver hafi undirritað þau, og skal þá viðkomandi leyfishafi, sé um einstakling að ræða, eða framkvæmdastjóri, sé um félag eða stofnun að ræða, bera refsíabyrgðina.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

Frumvarpið er flutt til þess að lögfesta nauðsynleg atriði í sambandi við útflutning íslenskra afurða til EFTA-landanna. Þótti henta best að setja ákvæði þessi inn í lög um tollheimtu og tolleftirlit, sem hafa að geyma helztu ákvæði laga um eftirlit með útflutningsvörum, svo og refsíákvæði, sem beita skal í þeim tilfellum, að gefnar séu rangar upplýsingar eða yfirlýsingar við greiðslu aðflutningsgjalda.

Um 1. gr.

Hér hafa tvær greinar laga um tollheimtu og tolleftirlit verið sameinaðar í eina til þess að raska ekki greinatölu laganna við það, að skjóta þarf inn nýrri grein næst á eftir. Greinarnar eru sameinaðar orðréttar að öðru leyti en því, að tilvitnunin til 1. mgr. 59. gr. breytist að sjálfsögðu í tilvitnun til 4. mgr. 58. gr. eftir sameininguna.

Um 2. gr.

Ákvæði þau, sem þessi grein hefur að geyma, er nauðsynlegt að lögfesta, sbr. „Tillögu til þingsályktunar um aðild Íslands að fríverzlunarsamtökum Evrópu“, blaðsíðu 30, 8. og 9. regla.

Um 3. gr.

Í 1. mgr. er um að ræða refsíákvæði, sem aðildarríki EFTA skuldbinda sig til að setja í lög, sbr. áðurnefnda tillögu til þingsályktunar, bls. 32, 10. regla.

Ákvæði 2. mgr. greinarinnar hafa verið borin undir saksóknara ríkisins.